

[Estrup]

vi nu har en mulighed for at gennemføre en ordning, som vil være til gavn for de handicappede og andre med social pension. Dermed tegner der sig en mulighed for gennemførelse af den ligestilling, som vi andre efterlyste, når det drejer sig om personer, som er på arbejdsmarkedet og er forsikret på ellers normale betingelser.

Det forslag, som VS har fremsat, har fået en anden overskrift denne gang, og det hedder her mere generelt »personer med social pension« og ikke bare »handicappede«. Jeg tror, det er rigtigt, at vi nu breder forslaget ud til at gælde alle. Det kræver til gengæld nok, at vi under udvalgsarbejdet får fuld klarhed over, hvad denne gruppe egentlig rummer. Det har også andre efterlyst, og det kan jeg tilslutte mig.

Men det afgørende er, at vi nu må have skabt den ligestilling, som er nødvendig, og det kan vi give tilslutning til fra radikal side.

Dohrmann (FP):

Med henvisning til det, jeg sagde under det forrige punkt på dagsordenen, er det Fremskridtspartiets opfattelse, at alle handicappede bør hjælpes bedst muligt, herunder naturligvis også med job og beskæftigelse, hvis det ønskes. Men i modsætning til forslagsstillerne her mener vi nok, at det bør være en hjælp, der bør tilbydes alle, uanset om man er afhængig af en A-kasse eller ej. Vi mener ikke, at man bør gøre nogen forskelsbehandling dér.

Som følge deraf og med henvisning til det, jeg i øvrigt sagde, sidste gang et tilsvarende forslag var til behandling, skal jeg afvise det foreliggende forslag.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg vil starte med hr. Dohrmann, for jeg forstod simpelt hen ikke bemærkningen. Dette handler jo om folk, der får dagpenge, derfor handler det ikke om folk, der ikke får dagpenge, så hvordan den ligestilling kan skabes, ved jeg ikke. Det handler om folk, der har meldt sig ind i en arbejdsløshedskasse. Man giver ikke folk, der ikke er medlem af en arbejdsløshedskasse, dagpenge.

Jeg bemærkede også her – og det var jeg da glad for – at ministeren mente, at de nuværende regler er for strikse og derfor burde laves om. Jeg mener ikke, at det, der lå i

Bonnerupudvalget, og det, der blev formuleret i lovgivning sidste år i L 264, var noget, der tilgodeså de handicappede og dem med social pension i en positiv retning. Det er rigtigt, at det var en forenkling, og da vil jeg sige, at Bonnerupudvalget havde i virkeligheden i første omgang overvejet en forenkling, der gik langt videre. Bonnerupudvalget var såmænd så konsekvent i sine forenklingssøsker, at det helt overvejede at fjerne dagpengene. Det er da en forenkling, må man sige, men en forenkling, der går i den helt forkerte retning. Vi håber ikke, at ministeren mener, at når man er for striks, bliver man mindre striks, hvis man laver en ændret ordning, der i den ene ende er en lille forbedring, men i den anden ende en meget stor forringelse, for så bliver det samlede resultat jo en forringelse. Det samlede resultat af L 264, der handlede om regelforenklinger, var en forringelse, derfor var vi imod det, og det lykkedes da også til trods for den alliance, der i første omgang i alle tilfælde blev skabt mellem Socialdemokratiet og de Konservative, at få den bestemmelse ud af regelforenklingen på det tidspunkt.

Så bemærkede jeg også, at arbejdsministeren ville tale med handicaporganisationerne. Det synes jeg også er en god idé. Så vil jeg sige til ministeren, at handicaporganisationerne ønsker at gå langt videre. Handicaporganisationerne ønsker faktisk – det har de skrevet, da vi behandlede forslaget sidste gang – at rådighedsbegrebet omvurderes helt, og det tror jeg ikke på at der er flertal for her i Folketinget. Hvis ministerens henvendelse til de handicappedes organisationer bare skal trække tiden ud, synes jeg, det er meget uheldigt.

Som vi har skrevet i vores ajourførte forslag, kunne vi i virkeligheden godt tænke os at stille et mere vidtgående forslag om en omvurdering af rådighedsbegrebet, men det har vi ikke gjort, fordi vi ikke ønskede at bringe diskussionen om sociallovgivningen og om arbejdsløshedsløvgivningen sammen, netop for at ingen skulle bruge den undskyldning, at vi blandede det sammen. Derfor har vi startet med at sige, at de mennesker, som er blevet optaget i en A-kasse på helt normale vilkår, som er blevet dagpengeberettiget på helt normale vilkår og følgelig har haft et helt normalt arbejde, skal behandles helt normalt i en arbejdsløshedssituation.